

[Poul Schlüter]

hovedtrækkene. Det konservative folkeparti har igennem årene ligesom mange andre partier her i salen lagt vægt på, at når det gjaldt de afgørende ting for os, skulle vi se at blive enige, for ellers havde vi ikke nogen international indflydelse, og ellers var det dårligt for Danmarks egen sikkerheds skyld. Men jeg vil godt spørge: vil det slet ikke sætte sig nogen som helst spor i udenrigspolitikken, at venstre nu er medlem af en regering? Når det drejer sig om de områder, hvor vi jo er uenige, er alt så ved det gamle? I synet på Afrikapolitikken eller i synet på Cuba, disse års mest aggressive stat?

Vil det da slet ikke mærkes i den danske udenrigspolitik, at den forrige udenrigsminister nu er tingets formand, medens venstres leder har overtaget hans post som leder af vort lands udenrigspolitik? Kan det være rigtigt?

Jeg vil gerne sige om forsvaret, at det konservative folkeparti mener, at vi hurtigt skal i gang med arbejdet med at forberede den næste forsvarsordning, for forsvaret har brug for langtidsplanlægning, og det er også økonomisk det bedste. Vi håber, regeringen inden længe vil indbyde til forhandlinger – foreløbige forhandlinger – om en ny forsvarsordning.

Til foråret skal vi have EF-valg. Jeg vil godt spørge regeringen: kan vi stole på, at regeringen ikke udsætter EF-valget? Jeg er opmærksom på, at der ikke er fastsat en valgdato endnu, og jeg vil henstille til regeringen, at man snarest fastsætter den definitive valgdato i begyndelsen af juni måned, og at man i den forbindelse tilkendegiver, at den danske valgdato, uanset hvad andre europæiske EF-stater måtte beslutte sig til, ligger fast.

Apropos at jeg slutter med forsvars- og udenrigspolitikken, runder jeg af med en kompliment til hr. K. B. Andersen; det var faktisk folketingets nye formand, der holdt den bedste af talerne i forgårs.

Erhard Jakobsen (CD):

Må jeg have lov til at begynde, hvor den forrige taler sluttede, med en velkomst til vor nye formand. At vores formand er flyttet ind her og væk fra sin tidligere post, har befriet mig for mange bekymringer. Jeg har før sagt, og jeg ved, jeg er blevet citeret mange gange

af den tidligere udenrigsminister, når jeg har sagt, at det var med stor lettelse, jeg hver gang så hr. K. B. Andersen stige ud af en flyvemaskine, hjemvendt fra et land, som vi så heller ikke havde fået krig med. Det var jeg godt tilfreds med. Fra dette høje sæde vil det nok være svært at lægge sig ud med noget som helst land i verden. På den anden side er det selvfølgelig synd, at hverken USA eller noget andet land formentlig mere vil få noget godt råd om, hvordan de skal dirigere deres anliggender, men vi må så håbe på, at de nu som før vil være i stand til at klare sig, også de, der ikke ved, hvor Danmark overhovedet ligger.

Det vil for et medlem, der har siddet her i dette ting i nogle år – jeg skal ikke sige hvor mange – være let at lave en kritisk tale specielt i denne situation. Det ville være uhyre nemt for mig at slå op i Folketingstidende for 1974 og se alt det skidt, som socialdemokraterne dengang sagde om en venstre-regering, som kom med nøjagtigt de forslag, som denne regering kommer med. Som modvægt kunne jeg så slå op i Folketingstidende for 1975 og se alt det skidt, som venstremænd sagde om nøjagtigt de samme forslag, nu bare fremsat af en socialdemokratisk regering. Den slags kan man have megen morskab af, men jeg skal ikke bruge mere tid på det.

Centrum-demokraterne sagde velkommen til regeringen, før den var dannet. Vi var det første parti, der åbent sagde til venstre, at vi ikke føler det som brud på borgerlige samarbejdstanker, at vi ikke føler det som noget, man løber fra, hvis venstre føler, man kan udrette noget ved at gå ind i dette samarbejde: Vi har oven i købet allerede i 1973 tilrådt dette samarbejde, idet vi dog foruden V også havde K; det ved vi venstre også havde. Men all right, velkommen lyder det stadig væk til regeringen. Det eneste, vi så føjer til, er: gør det ikke for svært for os, der gerne vil støtte! Jeg behøver vel ikke at sige, at når det gælder parcelhuse og det dér, som hr. Poul Schlüter så udmærket har talt om, skal man ikke vente den varmeste støtte, men snarere det modsatte. Men all right, kritikken skal ikke være gold og negativ, for vi forstår godt, med hvilken bevæggrund man har taget disse ting op. Vi må altså bare stadig væk fastholde som centrum-demokraternes holdning, at alle afgifter på fast ejendom skal væk på et eller andet tidspunkt. Det må der